

Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság
2.Bhar.351/2010/7. szám

A Fővárosi Ítéltábla, mint harmadfokú bíróság Budapesten, a 2012. év március hó 20. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t :

A szemérem elleni erőszak büntettének kísérlete és más bűncselekmények miatt a vádlott ellen indult büntető ügyben a Pest Megyei Bíróság, mint másodfokú bíróság 2010. szeptember 17. napján kelt 14.Bf.452/2010/5. számú ítéletét **helybenhagyja** azzal, hogy a vádlott szabadság és emberi méltóság elleni bűncselekményének megnevezése helyesen személyi szabadság megsértése büntette (Btk.175.§ (1) bekezdés, (3) bekezdés I. fordulat a/ pont).

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás:

A Szentendrei Városi Bíróság megismételt eljárás során 2009. évi június hó 3. napján kihirdetett 4.B. 239/2008/6. számú ítéletével a vádlott bűnösségét szemérem elleni erőszak büntettének kísérletében (Btk. 198.§ (1) bekezdése) megállapította és nevezett 1 év 10 hónapi börtönbüntetésre és két évi közügyektől eltiltásra ítélte.

Az eljárás során lefoglalt bűnjelek lefoglalásának megszüntetése mellett ruhaneműknek a sértettnek történő visszaadásáról, illetve mikronyomoknak az iratok melletti tárolásáról rendelkezett és kötelezte a vádlottat a felmerült bűnügyi költség viselésére.

Az elsőfokú ítéletet az ügyész tudomásul vette, ellene a vádlott és védője jelentettek be fellebbezést felmentés érdekében.

A fellebbezés alapján eljáró Pest Megyei Bíróság mint másodfokú bíróság 2009. október hó 9. napján kelt 14.Bf.520/2009/4. számú ítéletével az elsőfokú ítéletet megváltoztatta.

A vádlott cselekményét személyi szabadság megsértése büntettének (Btk.175.§ (1) bekezdés (3) bekezdés I. fordulat a/ pont) és testi sértés vétségének (Btk. 170. § (1) bekezdés) minősítette és a kiszabott büntetést halmazati büntetésnek tekintette. A

mikronyom bűnjelek megsemmisítését rendelte el. Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyta.

A Legfelsőbb Bíróság felülvizsgálati eljárás keretében 2010. évi május hó 25. napján kelt Bfv.III.122/2010/6.számú határozatával a Pest Megyei Bíróság, mint másodfokú bíróság 2009. október hó 9. napján kelt 14.Bf.520/2009/4. számú ítéletét hatályon kívül helyezte és a másodfokú bíróságot új eljárásra utasította.

Pest Megyei Bíróság mint másodfokú bíróság 2010. szeptember hó 17. napján kelt 14.Bf.452/2010/5. számú ítéletével az elsőfokú ítéletet megváltoztatta.

A vádlottat az ellene szemérem elleni erőszak büntettének kísérlete (Btk.198.§ (1) bekezdés) miatt emelt vád alól felmentette. Bűnösségét személyes szabadság megsértésének büntettében (Btk.175.§ (1) bekezdés, (3) bekezdés I. fordulat a/ pont) és testi sértés vétségében (Btk.170. § (1) bekezdés) állapította meg. A büntetést halmazati büntetésül tekintette kiszabottnak.

A bűnjelek közül a mikronyomok megsemmisítését rendelte el, egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyta.

A másodfokú bíróság a megismételt eljárásban hozott ítéletében megállapította, hogy az eljárási szabálysértés nélkül lefolytatott bizonyítás alapján az elsőfokú bíróság az ellentétes tartalmú bizonyítékokat értékelve megalapozott történeti tényállást állapított meg, amely - kisebb kiegészítéssel - a felülbírálat során is irányadó volt.

Az elsőfokú bíróság mérlegelő tevékenysége során logikai hibát nem vétett, indokolási kötelezettségét kellő részletességgel teljesítette, számot adva arról, hogy vádlott védekezését miért nem találta hitelt érdemlőnek és a terhelt tagadásával szemben miért a sértett vallomását és az azt megerősítő bizonyítékokat (köztük a cellainformációt) vette alapul.

A Pest Megyei Bíróság határozata szerint a tényállás alapján a vádlott bűnösségére vont következtetés okszerű, de a cselekmény minősítés nem helytálló. A vádlotti cselekvőség a Btk.198.§ (1) bekezdése szerinti szemérem elleni erőszak büntettének csak az előkészülete, ezért - bűncselekmény hiányában - a vádlottat felmentette az ellen emelt vád alól. A vádlott további, nemi erkölcs elleni bűncselekménytől térben és időben elkülönülő cselekvősége ugyanakkor azzal valóságos anyagi halmazatban áll, ezért bűnösségét a Btk.175.§ (1) bekezdésében meghatározott és a (3) bekezdés a/ pontja szerint minősülő személyi szabadság megsértése büntettében és a Btk.170.§-ának (1) bekezdése szerint minősülő és büntetendő testi sértés vétségében megállapította.

Mindezekre figyelemmel a vádlottal szemben alkalmazott büntetést - annak mértékét nem érintve - halmazati büntetesként tekintette kiszabottnak, és a bűnjellel

kapcsolatos rendelkezés részbeni megváltoztatásán túl az elsőfokú bíróságíteletét helybenhagyta.

A másodfokú bíróság ítélete ellen a vádlott és védője felmentésért jelentettek be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF. 816/2010/1. számú átiratában és képviselője a harmadfokú nyilvános ülésen rámutatott, hogy a másodfokú bíróság a megalapozott és irányadónak tekintendő tényállásból okszerűen következtetett a bűnösségre és törvénynek megfelelően minősítette a cselekményt, a kiszabott joghátrány is megfelelő. A bizonyítékok újbóli értékelésére nincs lehetőség, erre tekintettel a másodfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.

A harmadfokú nyilvános ülésen a védő a bejelentett fellebbezést fenntartva a másodfokú ítélet megváltoztatását és a vádlott felmentését kérte.

A védő álláspontja szerint az ügyben olyan kétséget kizáró és mérlegelést nem igénylő bizonyíték áll rendelkezésre, amely egyértelműen igazolja a vádlott ártatlanságát. A vádlott csak a sértett közléséből szerezhette tudomást arról, hogy a barátjával milyen tartalmú sms-eket váltott a sértett, így csak tőle tudhatta, hogy a találkozóra éjjel fél 2-kor kerül sor és - eredeti szándékát megváltoztatva - ezért kérte magát a parkolóba vitetni. A járművel történt megállás okaként a vádlott erre hivatkozott, szemben a sértett azon állításával, hogy erre a vádlott molesztálása miatt került sor. Az ilyen bűncselekményeknél mindig van motívum, de a jelen ügyben nincs magyarázat rá, hogy a kocsiba önként beszálló sértett személyi szabadságának korlátozása a vádlott szándékában állt volna, ezért a személyi szabadság megsértésének büntetése nem állapítható meg. Ugyancsak nem róható a vádlott terhére, hogy vitatkozásukat követően a járműbe visszatuszkolás során gondatlanul könnyű testi sérülést okozott a sértettnek.

A bíróság helyesen mentette fel a vádlottat a szemérem elleni erőszak büntettének vádjá alól, de tévedett amikor a maradék bűncselekmények miatt elmarasztalta, ezért felmentést kért. Másodlagosan az aránytalanul súlyos büntetés mérséklésére tett indítványt.

A vádlott az utolsó szó jogán nem kívánt nyilatkozni.

A Fővárosi Ítéltábla megállapította, hogy a másodfokú bíróság a Be.386.§ (1) bekezdés b/ pontja alapján helytállóan biztosított fellebbezési jogot az ítéletével szemben, miután a vádlott bűnösséget olyan cselekmények miatt állapította meg, amelyekről az elsőfokú bíróság nem rendelkezett.

A bejelentett fellebbezések nem alaposak.

A Be.387.§-ának (1) és (2) bekezdései alapján a harmadfokú bíróság a fellebbezéssel megtámadott másodfokú bíróság ítéletének minden rendelkezését és

az azt megelőző első- és másodfokú bírósági eljárást - függetlenül attól, hogy ki fellebbezett - felülbírálja abból a szempontból is, hogy az eljárási szabályokat az elsőfokú, illetőleg a másodfokú bírósági eljárásban megtartották-e, valamint a másodfokú ítélet megalapozott-e.

A Be.388.§-ának (1) bekezdése szerint a harmadfokú bíróság a határozatát arra a tényállásra alapítja, amelynek alapján a másodfokú bíróság a megtámadott ítéletét meghozta, kivéve, ha ez a tényállás megalapozatlan. A harmadfokú bíróság megállapította, hogy az első- és másodfokú bíróság az eljárást a perrendi szabályoknak megfelelően, kellő részletességgel és alapossággal folytatta le.

Az elsőfokú bíróság a vád tárgyává tett bűncselekmény elbírálásához szükséges összes fellelhető bizonyítékot beszerezte és azokat iratszerűen, részletesen, okszerűen, az ésszerűség és a logika szabályainak megfelelően értékelte, mérlegelte.

Az így megállapított tényállást a másodfokú bíróság is megalapozottnak ítélte, s pusztán kismértékben helyesbítette.

Miután a másodfokú bíróság által megalapozottnak ítélt tényállás teljeskörű és mindenben megalapozott, így a Be.388.§-ának (1) bekezdése alapján a harmadfokú bíróság számára irányadó volt. A Be.388.§ (2) bekezdése értelmében a harmadfokú bírósági eljárásban bizonyításnak nincs is helye.

A védőnek olyan eltérő tényállás megállapítását célzó fellebbezése, amely a sértetti előadással szemben a terhelti védekezést venné alapul, az elsőfokú bíróság bizonyítékokat értékelő tevékenységét támadja. Figyelemmel arra, hogy az elsőfokú bíróság részletesen mérlegelte a rendelkezésre álló bizonyítékokat és számot adott arról, hogy a vádlott védekezését mely bizonyítékok cáfolták, illetve a sértett előadását mely bizonyítékok erősítették meg, továbbá mind az első-, mind a másodfokú bíróság maradéktalanul teljesítette indokolási kötelezettségét is, a mérlegelést támadó perorvoslat a harmadfokú eljárásban eredményre nem vezethet.

A harmadfokú bíróság a vádlott erkölcsi bizonyítványa alapján a személyi körülményeket azzal egészítette ki, hogy a vádlottat a Pest Megyei Bíróság 2009. október 13. napján kihirdetett 5.B.61/2007/63.számú ítéletével, illetve a Fővárosi Ítéltábla 2011. február 4.napján jogerős 5.Bf.54/2010/6. számú ítéletével - a 2006. december 11. napján elkövetett - emberölés bűntettének kísérlete (Btk.166.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés d/ pont) és hatóság félrevezetésének vétsége (Btk.237.§) miatt 10 év fegyházbüntetésre és 10 évi közügyektől eltiltásra ítélte, amelyet jelenleg is tölt.

Az irányadó tényállás alapján a másodfokú bíróság helyesen hozott - bűncselekmény hiányában - felmentő rendelkezést a nemi erkölcs elleni

bűncselekmény tekintetében, s helytállóan állapította meg a vádlott bűnösségét további cselekményekben.

A Fővárosi Ítéltábla a másodfokú bíróság jogi álláspontját osztotta és nem fogadta el a védői érvelést.

A személyi szabadság megsértése akkor olvad bele a szemérem elleni erőszak büntettébe vagy más súlyosabban minősülő nemi erkölcs elleni bűncselekménybe, ha annak szükségszerű eszközcselekménye és akkor válik büntethető maradék bűncselekménnyé, ha a célcselekmény önkéntes elállás folytán nem büntethető. Ezekben az esetekben a terhelt a sértettet a személyi szabadságától csupán időlegesen, a bűncselekmény tartamára fosztja meg.

A következőkes bírói gyakorlat szerint a nemi bűncselekményt megelőző, vagy azt követő, de attól térben és időben elkülönülő személyi szabadság megsértése, illetve testi sértés nem olvadnak bele a nemi erkölcs elleni bűncselekménybe, hanem valóságos anyagi halmazatot eredményeznek. Ebből adódóan önálló jogi értékelést igényelnek, s így a szemérem elleni erőszak büntette és a további bűncselekmények a tettazonosság keretein belül nem értékelhetők.

Az irányadó tényállás szerint a sértett kényszer és fenyegetés nélkül, önként szállt be az ismerős vádlott gépkocsijába, hogy a lakására vigye. A vádlott azonban a sértettet nem annak lakására, hanem - fajtalankodás céljából - egy kihalt, erdős részre szállította, ahonnan miután a terhelt szexuális célzatú közeledését visszautasította, a sértett eltávozni nem tudott, így tartózkodási helyének szabad megválasztásában a vádlotti magatartás akadályozta. Ezen túlmenően az autóból kiszálló sértett fejét a gépkocsiba tuszkolás közben a jármű oszlopához ütve neki sérülést is okozott.

A kifejtettekre figyelemmel a másodfokú bíróság helyesen vont következtetést arra, hogy a nemi erkölcs elleni bűncselekmény - élet vagy testi épség elleni közvetlen fenyegetés, illetve erőszak hiányában - nem került kísérleti stádiumba, mivel a vádlott a Btk.198.§-ának (1) bekezdése szerinti szemérem elleni erőszak törvényi tényállását nem kezdte meg.

A Btk.18.§-ának (1) bekezdése a bűncselekmény elkövetés céljából ehhez szükséges vagy ezt könnyítő feltételek biztosítását, az elkövetésre felhívást, ajánlkozást vagy vállalkozást illetve a közös elkövetésben megállapodást előkészületként csak akkor rendeli büntetni, ha ezt a törvény külön elrendeli. A Btk. Különös Része szerint a szemérem elleni erőszak büntettének előkészülete nem büntetendő, ezért a másodfokú bíróság helytállóan mentette fel a vádlottat bűncselekmény hiányában a nemi erkölcs elleni bűncselekmény kísérlete miatt ellene emelt vád alól.

A Legfelsőbb Bíróság iránymutatásának megfelelően az irányadó tényállás alapján okszerű a vádlott bűnösségére vont következtetés a nemi erkölcs elleni bűncselekménnyel alaki halmazatban álló személyi szabadság megsértésének büntettében (Btk.175.§ (1) bekezdés,

(3) bekezdés I. fordulat a/ pont) és testi sértés vétségében (Btk. 170. § (1) bekezdés).

A szabadság és emberi méltóság elleni bűncselekmény megnevezése - az indokolás szerinti, törvénynek megfelelő megjelöléssel szemben, - a rendelkező részben pontatlanul került feltüntetésre, ezt a másodfokú bíróság helyesbítette.

A büntetés kiszabása körében felmerült körülmények értékelésével kapcsolatban a harmadfokú bíróság azt állapította meg, hogy a büntetés kiszabása körében a másodfokú bíróság a vádlott javára és terhére értékelhető bűnösségi tényezőket hiánytalanul feltárta és súlyoknak megfelelően értékelte. A másodfokú bíróság által a vádlottal szemben halmazati büntetésül alkalmazott joghátrány nem eltúlzott, a büntetési célok elérése érdekében szükséges és tükrözi az enyhítő, valamint súlyosító körülményeket.

A fentiek alapján a Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság a bejelentett fellebbezéseket alaptalannak találva, a Pest Megyei Bíróság mint másodfokú bíróság 14.Bf.452/2010/5.számú ítéletének törvényes rendelkezéseit a Be.397.§-a szerint helybenhagyta.

Budapest, 2012. évi március hó 20. napján

Dr. Lassó Gábor sk.
a tanács elnöke

Dr. Sebe Mária sk.
előadó bíró

Dr. Fatalin Judit sk.
bíró

A Pest Megyei Bíróság mint másodfokú bíróság 14.Bf.452/2010/5. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság 2.Bf.351/2010/7. számú ítélete folytán 2012. évi március hó 20. napján jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Budapest, 2012. évi március hó 20. napján

. Lassó Gábor sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Hornyákné Sléder Ágnes
tisztviselő